

<i>preek</i>	18 mei 2023 (Hemelvaartsdag)
<i>thema</i>	Met Christus zijn we opgestaan! Laten we dan als nieuwe mensen leven: liefdevol.
<i>tekst</i>	1 Petrus 1:22: Nu u gehoorzaam bent aan de waarheid, is uw hart gelouterd en kunt u oprecht van uw broeders en zusters houden; heb elkaar dan ook onvoorwaardelijk lief, met een zuiver hart.
liturgie:	
<i>lezen Psalm 110:1</i>	Kerkboek 218:1 (Lof aan Gods Zoon, die als het Lam al onze zonden op zich nam)
<i>gesproken votum en groet</i>	Kerkboek 218:3,4 (Lof aan het Lam, Gods metgezel uit Davids huis)
<i>gebed</i>	Kinderopwekking 205 (Ik moet weggaan)
<i>kinderen naar hun club</i>	
<i>lezen Handelingen 2:32-36 NBV</i>	DNP Psalm 34:1,2 (Er gaat geen dag voorbij dat ik niet dankbaar voor God zing)
<i>preek deel 1</i>	
<i>lezen 1 Petrus 1:17-25 NBV</i>	
<i>preek deel 2</i>	Sela: hemelvaart (Heer, we kijken omhoog en denken aan U)
<i>gebed</i>	
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	Opwekking 354 (Glorie aan God)
<i>zegen met gesproken amen</i>	

preek deel 1

In Rio de Janeiro staat een heel bekend beeld van Christus.

Ik heb daar een paar mooie foto's van gevonden en die wil ik graag even laten zien.

Op de eerste foto zie je vooral Rio de Janeiro: een gigantisch grote stad; met heel veel gebouwen; het is duidelijk dat in Rio heel veel mensen wonen; je kunt vermoeden dat het in Rio een drukte van je welste is (al zie je daar op de foto niets van): druk verkeer met toeterende auto's; enorm veel activiteiten; allemaal mensen die daar leven en werken in die grote stad. Boven dat alles torent een standbeeld, op een hoge heuvel; het is het beeld van Christus de Verlosser; het standbeeld staat daar eenzaam op grote hoogte, buiten de drukte, hoog boven de drukte, op het eerste gezicht zonder enig contact met de drukte.

Op de tweede foto kun je het beeld van dichterbij bekijken en dan zie je twee opvallende dingen: de ogen kijken naar beneden en daar zie ik in uitgebeeld dat Christus echt oog heeft voor de stad en voor alle mensen die daar wonen; verder zijn de armen wijd uitgestrekt en daar zie ik in uitgebeeld dat Christus zich uitstrekt naar de stad en naar alle mensen die daar wonen om hen te zegenen en hen te omarmen.

Ik vind dat beeld een hele mooie uitbeelding van Jezus die naar de hemel is gegaan.

Op het eerste gezicht zou je zeggen: Hij heeft zich teruggetrokken uit onze drukte en wij moeten ons nu maar zelf zien te redden.

De hemelvaart van Jezus voelt als een enorme tegenstelling met het moment dat Hij geboren werd. Toen waren de engelen blij en dat lieten ze toen horen op aarde. Toen verheerlijkten ze God omdat *God persoonlijk* kwam wonen bij *de mensen*. Dat was zo'n bijzonder moment! zo feestelijk! Iedereen beseftte dat God naar zijn mensen omkeek en hen wilde redden uit de ellendige situatie waarin ze zich bevonden: God bij de mensen. Maar als Jezus naar de hemel gaat krijg je het gevoel: het is voorbij; Jezus is niet meer hier; God heeft zich teruggetrokken uit de drukte want Jezus ging naar de hemel. Zo voelt dat. Jezus ging weg; een paar engelen komen met een korte uitleg maar verder blijft het stil en wij moeten het hier maar weer zien te redden, zonder Hem. Dat gevoel

krijg je ook als je die eerste foto ziet. Met de hemelvaart van Jezus schieten wij op het eerste gezicht niets op; het levert ons alleen verlies op: verwijdering van Jezus want we zien Hem hier niet meer.

Maar als je nog eens wat beter kijkt ontdek je dat Jezus' reis naar de hemel een triomftocht is waar wij van mogen meegenieten.

Petrus maakt dat duidelijk op de eerste pinksterdag nadat Jezus naar de hemel is gegaan. Dan zegt hij dat Jezus de Heer is. Jezus is in de hemel en Jezus zit daar aan de rechterkant van God, als overwinnaar. Iedereen moet in Hem zijn meerdere erkennen. Iedereen moet aanvaarden dat Jezus de sterkere is, dat Hij de macht heeft over engelen, machten en krachten, dat alles en iedereen zich aan Hem moet onderwerpen. Petrus verwijst daarvoor naar Psalm 110, een psalm die in zijn dagen heel bekend is, een psalm van David waarin David het heeft over zijn Heer en over Hem zegt: Hij mag plaatsnemen aan Gods rechterhand want Hij heeft zijn vijanden overwonnen. Davids Heer, dat is *Jezus*: Hij heeft een hoge positie en daar maakt Hij een goed gebruik van; Hij zet zich in voor zijn mensen, en dat kan Hij juist op zijn hoge positie heel goed doen. De reis van Jezus naar de hemel is dus veelzeggend. Voor iedereen wordt daarmee duidelijk dat geen macht het van Hem kan winnen.

Wat zijn de machten van vandaag? Dan kun je denken aan influencers die door massa's mensen wereldwijd worden gevolgd. Dan kun je ook denken aan wereldleiders, bijvoorbeeld de leiders van China, van Rusland, van de Verenigde Staten. Dan kun je denken aan machtige organisaties als de NAVO of de EU. Ze hebben stuk voor stuk veel macht maar hun macht is toch beperkt want hun macht is afhankelijk van de steun van hun achterban; ze moeten het hebben van geld, van wapens, enz.

Voor Jezus is het anders. Hij is God. Hij staat boven alle influencers, boven alle machthebbers, boven alle regeringen, boven alle verdragen tussen de volken. Hij staat er boven! En Hij staat zelfs boven het kwaad want Hij is de overwinnaar.

Dat Jezus naar de hemel ging, dat is zijn triomftocht. Deze Jezus, zoon van de mens, zoon van God, overwinnaar van het kwaad, deze Jezus zegent ons. Machtig toch?!

Het is ons al zo vaak verteld, maar ik nodig je uit om het vanmorgen eens extra bij je binnen te laten komen. Ik word er stil van! En ik kan er ook van genieten! Laten we dat samen doen! Hoe? Daar schrijft Petrus iets over. Hij roept je op tot liefde. Zie 1 Petrus 1. We lezen vers 17-25.

preek deel 2

Hoe zorg je dat je liefdevol bent?

Dat is een opdracht van Petrus. "Houd van elkaar!" Maar kan dat wel op commando? Lief *doen* gaat nog wel op commando. Maar hoe moet dat met lief *hebben*? Dat gaat toch niet op commando?

Spontaan gaat het zeker niet.

Liefde is een heel groot woord en het gaat over iets heel moois. Echte liefde is kostbaar. Maar jouw liefde kan verontreinigd worden door een flinke scheut eigenbelang, of hebzucht, of luiheid, of onverschilligheid, of verkeerde verlangens, of uit de hand gelopen behoeftes; dat kan je enorm in de weg zitten in je leven, in je manier van omgaan met andere mensen. Misschien is je liefde niet zuiver meer omdat er ongeduld doorheen zit of groeiende antipathie of gekrenkte trots of teleurstelling of zelfs woede; je hebt met iemand negatieve ervaringen opgedaan en nu lukt het niet meer om je liefdevol op te stellen. We weten samen dat het strijd kost om liefdevol te zijn. Spontaan gaat het bepaald niet.

Het lukt alleen als je 'gelouterd' bent.

Dat klinkt nogal plechtig maar ik vind het grappig dat ik dat woord ook wel eens hoor gebruiken in de sport. Zo hoorde ik een keer dat een voetbaltrainer zei van één van de mensen van zijn team: hij is een 'gelouterde' speler. Daar bedoelde hij mee dat die speler

heel veel wedstrijdervaring had opgedaan en daardoor heel goed was geworden. De trainer zet zo'n speler natuurlijk in de basis; het hele elftal vertrouwt op hem want iedereen weet dat hij geen ballen verspeelt aan de tegenstander en dat hij geen fouten maakt omdat hij heel veel ervaring heeft opgedaan. Bij Petrus gaat het natuurlijk niet om ervaring opdoen door voldoende wedstrijdminuten maar bij hem gaat hem om ervaring opdoen door te leven als christen; zo word je een 'gelouterd' mens.

Voor Petrus begint het bij gehoorzaamheid aan de waarheid.

Je keert je af van de leugen en van de *vader* van de leugen (de duivel); je wendt je tot de waarheid en tot de *Vader* van de waarheid (God). Je weet wat God zegt. Als God iets zegt over vroeger of over onze tijd of over de toekomst, dan aanvaard je dat dat *waar* is. Als God iets zegt over goed en kwaad, dan aanvaard je dat dat *waar* is. Als God iets zegt over je geluk en waar je dat kunt vinden, dan aanvaard je dat als de waarheid. Als God zegt dat iets niet goed voor je is, dan aanvaard je dat dat *waar* is. Je trekt Gods woorden niet in twijfel en zelfs als je daar je vragen over hebt dan kies je er toch weer voor om te geloven dat Gods woorden waar zijn en dat zijn inzichten juist zijn. Het uitgangspunt van je leven is: wat God zegt en wat God voorschrijft, is goed voor mij en is ook goed voor mijn omgeving; God wil het leven voor mij niet moeilijk maken maar Hij heeft juist mijn geluk op het oog. Dat is het uitgangspunt van een 'gelouterd' christen. Gods woord is de waarheid, als ik dat begrijp en ook als ik dat niet begrijp.

Maar ik krijg toch het gevoel dat Petrus de lat wel heel erg hoog legt. Hij wil namelijk dat we elkaar onvoorwaardelijk liefhebben.

Phoe! Gaan we dat redden? Ja, m'n eigen kinderen onvoorwaardelijk liefhebben, dat doe ik. En m'n kleinkinderen onvoorwaardelijk liefhebben, dat doe ik ook. Maar iedereen onvoorwaardelijk liefhebben? Elkaar onvoorwaardelijk liefhebben? Gaan we dat redden?

Of wordt onze onderlinge liefde gefrustreerd doordat we aan de ander voorwaarden stellen?

Bijvoorbeeld:

er moet een klik zijn tussen jou en de ander;
je vindt dat de ander af en toe wat terug moet doen;
je wilt dat de ander toch op z'n minst een beetje leuk is;
je stelt als eis dat de ander zich christelijk gedraagt.

Of:

je vindt dat de ander maar moet accepteren dat jij altijd negatief bent;
je wilt dat de ander aanvaardt dat jij nooit iets doet voor een ander;
je eist dat de ander precies doet wat jij zegt.

Als we zo met elkaar omgaan, op het werk, op school, thuis, in de kerk: voorwaarden stellen waar de ander aan moet voldoen en pas als de ander daaraan voldoet wil je liefdevol met de ander omgaan ... Dat is heel menselijk en meer dan dat is voor je gevoel nauwelijks mogelijk, misschien wel te veel gevraagd.

En toch benadrukt Petrus dat nieuwe mensen de ander onvoorwaardelijk liefhebben.

Christus is toch de overwinnaar? Ook van het kwaad?! Hij is in de hemel en Hij kijkt naar beneden, naar de mensen, naar jou. Hij ziet wat je doet en denkt en voelt, niet om je daarop af te rekenen maar om je te vernieuwen: Hij vernieuwt je hart en je verstand; Hij zuivert je, Hij loutert je, door zijn Geest in je te laten werken. Petrus heeft op zijn lezers nog genoeg aan te merken. Hij schrijft even verderop in zijn brief dat ze zich moeten ontdoen van alles wat slecht is. En dan heeft hij het over bedrog, huichelarij, afgunst, kwaadsprekerij. Voor ons is het heel herkenbaar; heel gewoon. Je vindt het erg als je ermee te maken krijgt maar het is moeilijk om er niet aan mee te doen omdat je er zo gemakkelijk toe komt om een ander te bedriegen of om je beter voor te doen dan je bent of om jaloers naar een ander te kijken of om akelige dingen over een ander door te vertellen. Het zijn allemaal zaken waarmee je de sfeer verpest en de onderlinge liefde doodt. Petrus roept zijn lezers op zich hiervan te ontdoen. Maar toch kan hij aan

diezelfde mensen schrijven: door de Geest heb je een zuiver hart. Dat kan hij ook tegen jou zeggen. Je moet je ontdoen van alles wat slecht is maar toch heeft de Geest van Christus je gereinigd zodat je nu al een zuiver hart hebt. Ga daar eens op letten! op Christus de overwinnaar: Hij is wel in de hemel maar Hij heeft oog voor je en zijn hart gaat naar je uit en zijn Geest werkt actief in je zodat je hart gezuiverd wordt.

Een zuiver hart is de ideale voedingsbodem voor onderlinge liefde.

Het begint bij wat de heilige Geest in jouw hart doet!

Elke vorm van eigenbelang kwijnt weg omdat het niet langer gevoed wordt. Hebzucht, luiheid, onverschilligheid, verkeerde verlangens ... Het wil gewoon niet meer groeien als het hart zuiver is. En voor de onderlinge liefde geldt het omgekeerde: het wordt sterker, groter, mooier. Het groeit en het komt tot bloei dankzij de voedingsbodem waar de Geest van Christus bij jou aan werkt: jouw zuivere hart.

Groeit er in de praktijk dan geen onkruid in ons hart? Natuurlijk wel. Laten we het niet ontkennen want dat zou schijnheilig zijn. Maar laten we het onkruid verwijderen zodat de voedingsbodem weer gezond wordt, steeds opnieuw.

Zo kan Petrus ons opdragen om liefdevol te zijn.

Dat is bepaald niet zweverig of zoetsappig!

Dat is hard werken! Dat is ontvangen, je openstellen, gelouterd willen worden, je gelouterd weten; uitdelen omdat je overstroomt van dankbaarheid vanwege zoveel liefde die je ontvangt van zo'n machtige God!

Liefde: we ontvangen het, we leven eruit, en we delen het uit, dankzij Christus in de hemel die oog heeft voor ons en ons omarmt.

Amen!